

היינו עת הגאולה בליל פסח שפסחתי עליכם וזה גי' מוכח שאתה זרע ישראל דייקא כי אני המצחין. ראי' שלישי'ת ואפרוש כנפי עליך כנפי היינו ה"י סוף שמות הוי' אד' שהטלתי עליך כדכתיב החמוץ וזוה ואכסה ערותך בזיוק מה שזיוו האומות ואמרו אם בגופן כו' נאוי ה' ותהי' לו כלומר שמאמר ה' המעיד שתהי' לו הוא ישראל שעליהן נאמי' ואבדיל אחכס מן העמים להיות לי ה"י חכמים בשביל נשים לדקויות ששמרו עלמם מאנשי מזרים נגאלו וזכו לבית מזרים שנאמר אם תשכבון וגו' לכך כנפי "יונה" הוא שם ה"ה שמלך שמותן המעיד עליהם לכך נחפה בכסף של מזרים מכח מה שקנה עבד קנה רבו ומטעם שזכר עבודה כאמור ה"י ויוציאם בכסף וזהו דייקא זה מוכח שאין בשבטיו כושר שלא נכשלו בזולתן והבין:

ד"י תורה ושאלה אשה משכנתה וגו' כלי כסף וכלי זהב ושמלות תלה השאלה. באשה כי בזכותה זכו לזה והוא מ"ש ושמתם על זריכם ועל זנותיכם דייקא שאינם מזולתכם ואפשר לפרש בזה הילקוט ועשו להם לינית על כנפי בגדיהם לדורותם לדור תם מגזל תם מג"ע תם מש"ד והוא פלאי מה ענין זה למלות לינית עיין מג"א סי' קי' ולמ"ש יחי' דקאמר על כנפי בגדיהם והלא משל מזרים היו ששאלו ולא החזירו עז"א תם מגזל כי שלהם הוא מכח מה שקנה עבד כו' כי תם מג"ע ערות מזרי' תם מש"ד שכדין הורגן הורגיהון לומר שאפי' בגופי' שלטו ישראל כדין כ"ש בממונם והנה יש להבין שלא אמר והלצתם את זריכם וגו' כ"א ושמתם וגו'

שמעתי שהרצ' ר' יעקב ז"ל אבדק"ק הומלך פירש מפני שאסור ללבוש כלבושיהם כדכתיב ובחקותיהם לא תלכו לכן אמר על השמלות ושמתם שישימו אותם שימה מחדש על זריכם ועל זנותיכם הראוי להם מלבושי דת יהודית השונות מכל עם עכ"ד וממנו נקח לראי' שלא ילכו במלבושי זרים ולא ידמו להם כ"א יהיו מלויינים כלבושיהם כדת של תורה ובל יראה החולה שום שפירה ואף דמות פאות ככרית בכלל אזהרה וכ"כ לריכה אשה להזהר לבל יראה החולה מעור צפורה כ"א מכוסה בשמלותה

וכבר אמרה תורה משארותם הוא יל"ר שאור המחמין לאחרים לרורות בשמלותם על שכמם כמו שאמר הנביא ישעי' ג' צרגלים תכעסנה עיי"ש ברש"י ורמזו לדבר זאת תורת המסורה לא תוליא מן הבית מן הכשר חולה וגו' כי מגרעות ייתן לבית סביב חולה הן ארזליס לעקו חולה כי נודע בית לשון

ליוסף ויוסף לישראל ואלמלא זה יכלו מזרחי לשלום כהן לפלמין וזה עלמנו גי' הטעם שהודיע ה' דרך סקן לאברהם והוא שאל' שיקחו הרכוש מפני שדין ב"י להם ח"כ המזרים משועבדים אלליהם ובכח זה עלמנו ילאו ה"י המגיד ברוך שומר הבטחתו לישראל דייקא שהבטיח שיהי' ישראל ב"ה שהקב"ה חישב את סקן מתחילה לעשות כמ"ש לאברהם ידוע מדע כי גר יהיה זרעך דייקא בארץ לא להם לאנשי הארץ אלא של ישראל ועבדום וענו אותם ואחרי כן ילאו הם עלמם ברכוש גדול שמוזה מוכח על שהם זרעך ונקראים ישראל והם מושלים על מזרים לכן ילאו וכמבואר:

נמצא יש לנו שלשה עדים נאמנים על שחותן שילאו ב"י היו ולא מזרע מזרים (ח) מן הרכוש כאמור ואפשר זה שרמזו במדרש הים ראה ירום מה ראה ראה ישראל באים ורכוש מזרים בדם (ב) ממה דכתיב ועברתי באר"ם ופסחתי עליכם דייקא כי אי חז"ל ועברתי אני ולא מלאך ואני המצחין בין זרע ישראל לזרע מזרים ואלו ה"י מזרע מזרים לא ה"י ייול ומלט ואי היו ופרסמו הכתוב והוא בן איש מזרי' וכמפורש בזהר שמות דף על הפסוק דכתיב ויעש את הכיור במראות הנובחות מפני מה זכו נשין להאי בנין דאשתמרו גרמיהון בגלותא דמזרים וכתיב שבטו י"ה עדות לישראל ואי תימא והא כתיב והוא בן איש מזרי' ושם חמו שלומית וגו' חד הוי ופרסמו הכי עכ"ל (ג) עדות ה' נאמנה מה שהטיל שם ה"ה עליהם ה' מלך זה יוד מלך זה ומבואר באוה"ח שלכך ה' בראש יוד בסוף כי ה' הוא סוף של הוי' ויוד הוא סוף של אדני עיי"ש ה"ש הנביא יחזקאל ואעבור עליך ואראך מתכוססת בדמך יש לפרש ע"ד נחות לשון דמים ומפות ואומר לך דמך הוא רכוש מזרים חיי וגו' רבבה כלמה השדה נתתיך כלי' אם שאתה רבבה אתה דומה ללמה השדה שאין מתערב מין בשאי"ת כמו שאי' בפרק אלו טריפות דף סמך נשאו דשאי' ק"ו בעלמך כו' וכל אי' ילא למינו כ"כ לא נתערבו בני ישראל ולא בנות ישראל עם שאינו מינו ותרבו ותגדלו לקרא גוי גדול שנאמר ומי גוי גדול וגו' והמופת לזה ותבואו בעדי עדים הוא עדי של מזרים כי הלא שדים נכונו וגו' ואת בעלמותך פרוס וערי' ומתיבן לקחת עדי ושמלות משל מזרים והלא גזל הוא אי' מפני שזרע ישראל אתה והכל שלך כאמור. ראי' שני' ואעבור עליך כדכתיב ועברתי באר"ם והנה עתך עת דודים